

Kerstfeest 2008

De meditatie bij dit kerstdeclamatorium is naar aanleiding van het geslachtsregister in Matteüs 1. Het boek van de genesis van Jezus Christus de zoon van David de zoon van Abraham, zo staat het letterlijk in de tekst. Zó is het gebeurd. Wij zijn dikwijls geneigd een geslachtsregister of een lijst met moeilijke namen in de bijbel over te slaan. Begrijpelijk, maar dat moet maar niet bij Matteüs 1.

Bij kennisname van deze perikoop valt een aantal opmerkelijke feiten op. We komen eerst in de opsomming in Matteüs 1 grote namen tegen: Abraham de vader van alle gelovigen en Izak zijn zoon en vader Jakob. De aartsvaders met welke God Zijn verbond heeft opgericht en opnieuw bevestigd. Eerbiedwaardige personen van wie wij grote verhalen lezen in het eerste bijbelboek. Hen kunnen wij in de context van dit geslachtsregister verwachten. Zij verwekten kinderen bij hun vrouwen Sara en Rebekka en Lea en Rachel. De namen van deze vrouwen worden in Matteüs 1 niet bij name genoemd. Dat is ook niet nodig want dat kinderen geboren worden uit een huwelijk is de normale gang van zaken. Overigens waren de aartsvaders ook niet zonder zonden. Dat laten de verhalen in Genesis ons wel zien.

In Matteüs komen we ook andere namen tegen dan die van de groten die we ook in Hebrreeën 11 weer genoemd zijn. Wat te denken van Juda. Ook hij is één van de voorvaders van onze Here Jezus Christus. Juda, staat er, verwekte Peres en Zerach bij Tamar. En van die twee is Peres ook stamvader van Jezus Christus. Het bijzondere in deze mededeling is Tamar. Voor de eerste keer wordt in dit verband de naam van de vrouw genoemd bij wie het kind verwekt werd. Zoals al gezegd: dat gebeurde niet bij Abraham, Izak en Jakob. Dat het hier wel gebeurt, duidt op iets bijzonders. Juda verwekte de voorvader van onze Heiland bij Tamar, zijn schoondochter. Voor een goed begrijpen volgt hierna een stukje geschiedenis. Uit het huwelijk van Juda met Sua werd een aantal zonen geboren: Er, Onan en Sela. Juda zorgde er voor dat Er, de eerste zoon, trouwde met Tamar. Deze man, Er dus, stierf. Hij werd gedood door God omdat hij 'het misnoegen des Heren opgewekt had' staat er. Er en Tamar hadden geen kinderen. De tweede zoon van Juda, Onan, moest met haar het zgn. zwagerhuwelijk aangaan met het doel te zorgen voor nageslacht voor zijn oudste broer Er. Onan had daar geen zin in omdat een nageslacht niet zijn nageslacht zou zijn. Hij had wel gemeenschap met Tamar, maar hij zorgde er voor dat zijn zaad niet in aanraking kwam met een eikel van Tamar. Onan stierf ook. Hij werd voor zijn ongehoorzaamheid gestraft. Daarmee had Juda een probleem. Zijn derde zoon Sela was nog klein en eigenlijk wilde hij het risico niet nemen dat hij ook vroegtijdig zou sterven als hij bijv. in de voetstappen van zijn broers zou gaan. Juda gaf Tamar de opdracht haar leven als weduwe te slijten en weer bij haar ouders te gaan wonen.

We lezen dat ook dat Sua de vrouw van Juda stierf. Hij nam een rouwperiode in acht en hervatte zijn leven weer na enige tijd. Op weg naar de schaapscheerders zag hij een vrouw zitten die er uitzag als een hoer. En, om een lang verhaal kort te maken, Juda gebruikt haar. En voor alle duidelijkheid: Tamar laat hem erin lopen. Zij stelt vast dat ze de derde zoon van Juda die inmiddels groot is niet krijgt als man en dat zij haar nageslacht wel kan vergeten. Zij dost zich uit als een hoer en heeft gemeenschap met Juda. U kunt het hele verhaal lezen in Genesis 38.

Het resultaat is dat Tamar zwanger wordt en Juda confronteert met zijn daad. En Juda erkent zijn daad en zijn schuld nadat Tamar het overtuigende bewijs leverde.

Deze Juda en deze Tamar staan expliciet vermeld in de genealogie van onze Heiland.

Later bij Jozef, ontmoeten we een andere Juda, gelukkig maar en op zijn sterfbed wijst vader Jakob hem aan als de voorvader van de Zaligmaker. Juda gij zijt het! (SV)

Wat zal Juda zich geschaamd hebben voor zijn zonden.

Het meest opvallende is dat Jezus zich niet schaamt Juda en Tamar zijn broeder en zuster te noemen.

En een parallel verhaal is dat van David en Bathseba. Deze geschiedenis is nog wat meer bekend. David had als koning alles wat zijn hart begeren kon. Maar hij wilde nog meer. Hij wilde ook nog die ene vrouw, die hij gezien had vanaf zijn dakterras, toen zij aan het zonnebaden was. Dezelfde David die zulke mooie psalmen dichtte: Vroomheid en oprechtheid mogen mij behoeden, want U verwacht ik....(psalm 25:21) aarzelde niet om zijn begeerten die opgewekt werden, te vervullen door overspel te plegen met de vrouw van één van zijn soldaten, Uria. En toen bleek dat zij zwanger was verzon hij een list die de dood van deze trouwe soldaat als gevolg had. David, de man naar Gods hart. David een overspelige en een moordenaar.

Wat er met David daarna gebeurde lezen we in 2 Samuël 12,1-14 en in de psalmen 51 en 32. God bleef trouw en door middel van de prediking van de profeet Natan kwam hij tot inkeer.

'k Erken mijn schuld die U tot straf bewoog;
uw doen is rein uw vonnis gans rechtvaardig,

.....

Mijn zonde maakt mij het voorwerp van uw toorn, reeds van het uur van mij ontvangenis af.

Het meest opvallende is dat Jezus zich niet schaamt David en Bathseba zijn broeder en zuster te noemen.

Nog een opvallende naam in dit register is Rachab. We lezen over haar in Jozua 2 en 6. Zij was prostitué en de verspieders van Jozua kregen bij haar onderdak. In het gesprek tussen haar en de verspieders wordt heel duidelijk dat zij wist van de Here de God van Israël. .Want de Here uw God

is een God in de hemel boven en op de aarde beneden. Een wat wonderlijke combinatie, denken wij dan.

Het meest opvallende is dat Jezus zich niet schaamt Rachab de hoer zijn zuster te noemen. Haar naam prijkt in de galerij in Hebrreeën 11: Door het geloof is Rachab, de hoer, niet met de ongehoorzamen omgekomen, daar zij de verspieders met vrede had opgenomen.

En Boas verwekte Obed bij Ruth. Ruth uit Moab een heidin van oorsprong. Ruth die beleed: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.

Het meest opvallende is dat Jezus zich niet schaamt Ruth die van heidense afkomst zijn zuster te noemen.

Het lijkt in Matteüs 1 om mensen te gaan. En zo is het ook wel.

Maar het gaat vooral om de mensenzoon Jezus:

want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden.

Een boodschap die betrekking had op de leden van Jezus' voorgeslacht en op allen die in een zekere relatie tot Hem zouden en zullen staan. Dat doen wij ook, vooral krachtens het verbond waartoe wij mogen behoren.

Jezus schaamt zich niet ook ons zijn broeders en zusters te noemen. (Hebrreeën 2,12).

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

En wij nemen de apostolische oproep ter harte: Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. (2 Cor.13,5)

Jaap Hoogenboom

Zuidlaren, december 2008

(Deze meditatie was bestemd voor de Ontmoetingsochtend van dinsdag 9 december in De Rank)